

IGLANY (1) *ai*

A sg n iglan(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w.

Przymiotnik od „igła” ‘narzędzie do szycia’:

Wyrażenie: »ucho iglane« = foramen acus Cn: każdy z Dworzan vkázował co vmiął: ieden gdy nań przyfzło/ poštáwiwfzy igłę/ w vcho igláne źiárnem mákowym zmierzał/ y trafiał OrzRozm Rv.

Cf IGIELNY, [IGIELCANY], IGLASTY

IM